

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

8.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 25-го Января — 1835 — Wilno. Piątek. 25-go Stycznia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 14-го Января.

Высочайшими Граматами Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Блага Орла, Тайные Совѣтники: Сенаторъ Безобразовъ (31-го Декаб.); Стогъ и Стеръ (1-го Января.) — Св. Станислава 1-й степени: Генералъ Вагенмейстеръ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, Артиллеріи Генералъ-Маіоръ Соломка (15-го Дек.); Членъ Сената Финляндіи Ландсгевдингъ Сакленъ, и Президентъ Абовскаго Гофгерихта Валленшельдъ (1-го Январ.); 2-й степени: Директоръ Московскаго Коммерческаго Училища, Статскій Совѣтникъ Каменецкій. (3-го Дек.)

— Высочайшими Граматами. Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго, Командиръ Лейбгвардіи Коннаго Полка, Генералъ Маіоръ Баронъ Мейендорфъ 2-й (31-го Дек.); — ордена Св. Станислава 1-й степени Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Оберъ-Прокуроръ 2-го Отдѣленія 6 Департамента, Правительствующаго Сената Протасовъ, (31-го Декабря) и того же ордена 2-й степени, Членъ Сената Финляндіи, Вице-Президентъ Вазскаго Гофгерихта, Эрвастъ (1-го Январ.)

— Высочайшимъ Приказомъ 8-го Января назначены: Командующій Своднымъ Кавалерійскимъ Корпусомъ, Генералъ-Лейтенантъ Баронъ Остенъ-Сакенъ 1-й, Командиромъ 2-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, на мѣсто Генералъ-Лейтенанта Кабукова 1-го, Начальникъ Артиллеріи Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, Генералъ-Лейтенантъ Герштенцевейгъ, Командующимъ Своднымъ Кавалерійскимъ Корпусомъ; Командиръ 2-й бригады 2-й драгунской дивизіи, Генералъ-Маіоръ Шиллинъ 1-й, Командиромъ 1-й бригады оной же дивизіи; состоящій при Гв. Кирасирской дивизіи, Генералъ-Маіоръ Эссенъ 2-й, Командиромъ 2-й бригады 2-й Драгунской дивизіи; уволенъ въ отпускъ, для излеченія болѣзни: Начальникъ 2-й Драгунской дивизіи, Генералъ-Маіоръ Граббе 1-й, на одинъ годъ, съ сохраненіемъ званія Начальника дивизіи.

— Высочайшимъ Приказомъ 10-го Января произведенъ изъ Полковниковъ въ Генералъ-Маіоры, Командующій войсками, въ Абхазіи расположенными, Командиръ пѣхотнаго Фельдмаршала Кнзя Варшавскаго Графа Паскевича-Эриванскаго полка Пацовскій 1-й, за примѣрную попечительность въ войскахъ, ему ввѣренныхъ, за мужество и благоразумную распорядительность, оказанныя во многихъ экспедиціяхъ и особенно въ предпринятой въ минувшемъ году въ Абхазіи, и за полезныя труды по управленію сими краемъ, съ состояніемъ по Арміи и съ утвержденіемъ Командующимъ войсками, въ Абхазіи расположенными; назначенъ, пѣхотнаго Фельдмаршала Кнзя Варшавскаго Графа Паскевича-Эриванскаго полка Подполковникъ Клугенъ 4-й, Командующимъ сими полкомъ.

— Высочайшимъ Приказомъ 11-го Января, Генералъ-Адъютантъ Баронъ Гейсмаръ, назначенъ Командиромъ 6-го Пѣхотнаго Корпуса, съ оставле-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sanct-Petersburg, dnia 14 Stycznia.

Przez Najwyższe Dyplomata Najłaskawiej mianowani Kawalerami orderow: Orła Białego Radey Tayni: Senator Bezobrazow, (31 Grudnia), Stog i Sier (dnia 1 Stycznia); — Św. Stanisława 1go stopnia: Jenerał Wagenmeister Głównego Sztabu Jego Cesarskiej Mości Jenerał-Major Artylleryi Sotomka, (15 Grudnia); Członek Senatu Finlandyi Landsgevdning Saklen, i Prezydent Abowskiego Sądu Nadwornego Wallenszeld, (1go Stycznia); 2go stopnia Dyrektor Moskiewskiej Szkoły handlowej Radca Stanu Kamieniecki, (3 Grudnia).

— Przez Najwyższe Dyplomata Najłaskawiej mianowani Kawalerami orderu Św. Anny 1go stopnia Cesarską Koroną ozdobionego, Dowódca Gwardyi półku konnego Jenerał-Major Baron Meyendorf 2gi (dnia 31 Grudnia); — orderu Św. Stanisława 1go stopnia Rzezywisty Radca Stanu Ober-Prokuror 2go Oddziału 6go Departamentu Rzadzającego Senatu Protasow, (dnia 31 Grudnia) i tegoż orderu 2go stopnia, Członek Senatu Finlandyi, Wice-Prezydent Wazowskiego Sądu Nadwornego Erwast, (1go Stycznia).

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 8 Stycznia naznaczeni: Dowodzący połączonym Korpusem jazdy Jenerał-Porucznik Baron Osten-Saken 1szy, Dowódca 2go Odwodowego Korpusu jazdy, na miejsce Jenerała Porucznika Kabukowa 1go, Naczelnik artylleryi Oddzielного Korpusu Gwardyi Jenerał-Porucznik Gerstenzweig, Dowodzącym połączonym Korpusem Kawalerii; Dowódca 2giey brygady, 2giey Dywizyi Dragonów Jenerał-Major Szylling 1szy, Dowódca 1szej brygady teyże Dywizyi; zostający przy Dywizyi Kirysyrow Gwardyi Jenerał-Major Essen 2gi, Dowódca 2giey brygady, 2giey Dywizyi Dragonów; uwolniony na urlop dla wyleczenia się z choroby Naczelnik 2giey Dywizyi Dragonów Jenerał-Major Grabbe 1szy, na rok z zatrzymaniem nazwania Naczelnika Dywizyi.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny dnia 10go Stycznia wyniesiony na Jenerał-Majora, Dowodzący wojskami, rozłożonemi w Abchazyi, Dowódca półku pieszego Feldmarszałka Xiążęcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego, Półkownik Pacowski 1szy, za przykłądną pieczołowitość o wojskach jemu powierzonych, za męztwo i roztropne rozporządzenia, w wielu wyprawach okazane, a szczególniej w przedsięwziętej w roku przeszłym w Abchazyi, tudzież za prace pożyteczne w zarządzie tym krajem, mając liczyć się w Armii i z utwierdzeniem Dowodzącym wojskami, w Abchazyi rozłożonemi; naznaczony, półku pieszego Feldmarszałka Xiążęcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego Podpółkownik Klugen 4ty, Dowodzącym tym półkiem.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 11go Stycznia Jenerał-Adjutant Baron Geismar, naznaczony Dowódca 6go Korpusu piechoty, z pozostaniem w dawniejszém

нѣмъ въ прежнемъ званіи; уволенъ въ отпускъ, Членъ Военнаго Совѣта, Командиръ 6-го Пѣхотнаго Корпуса, Генералъ-Адъютантъ *Красовскій 1-й*, согласно прошенію его, для излеченія болѣзни на одинъ годъ, съ оставленіемъ въ званіяхъ Генералъ-Адъютанта и Члена Совѣта.

— Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Директоръ Департамента Министерства Юстиціи, *Дегай*; Гражданскіе Губернаторы: Черниговскій, *Жуковъ*; Полтавскій, *Могилевскій*; Псковскій, *Пещуровъ*; Витебскій, *Шредеръ*; Оберъ-Прокуроръ 2-го Отдѣленія 3-го Департамента Правительствующаго Сената, *Берниковъ* и Почетный Опекунъ Московскаго Опекунскаго Совѣта, *Полуденскій*, Всемиловѣйше пожалованы въ Тайные Совѣтники.

— Статскіе Совѣтники: Вице-Директоръ Департамента Министерства Юстиціи, *Веймарнъ*; Вѣдомства Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, *Родофиникинъ*, и Штабъ-Докторъ Отдѣльнаго Гренадерскаго Корпуса, *Сергѣевъ*, Всемиловѣйше пожалованы въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Въ ночи съ 9-го на 10-е сего мѣсяца скончался здѣсь, къ общему сожалѣнію, известный полезными трудами своими Членъ Главнаго Правленія Училищъ и Непременный Секретарь Императорской Россійской Академіи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, *Петръ Ивановичъ Соколовъ*. (Св. II.)

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Придворной Конторѣ, Декабря 26 числа, Почетный Смотритель Гродненскихъ Училищъ *Игнатій Кулаковскій*, Всемиловѣйше пожалованъ въ званіе Камеръ-Юнкера Двора Его Императорскаго Величества.

— Высочайшимъ Указомъ Даннымъ Попечительному Совѣту заведенія Общественнаго Признанія въ С. Петербургѣ Декабря 15-го числа, во вниманіи ко многимъ въ разныхъ частяхъ занятіямъ состоящаго въ должности, Штальмейстера, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Графа *Віельгорскаго*, Всемиловѣйше увольня его, согласно его желанію, отъ должности Члена Попечительнаго Совѣта и Попечителя Градскихъ Богатѣльнъ, Повелѣно вмѣстѣ его быть въ сихъ званіяхъ Штальмейстеру Барону *Фредериксу*.

— Высочайшій Рескриптъ, данный на имя бывшаго Малороссійскаго Военнаго Генералъ-Губернатора, Генералъ-Адъютанта Князя *Репнина*.

Князь *Николай Григорьевичъ*! Рассмотрѣвъ отчетъ о дѣйствіяхъ вашихъ, по случаю бывшаго въ прошломъ 1833 году неурожая, Я нахожу, что жителямъ Полтавской Губерніи, наиболее нуждающимся въ продовольствіи, оказаны были всѣ возможные пособія; мѣры, принятыя вами къ своевременному заготовленію хлѣба, къ обезпеченію продовольствія и обсемененію полей, а также къ сохраненію спокойствія, увѣнчаны были совершеннымъ успѣхомъ. Относя столь удовлетворительныя послѣдствія къ неуспыннымъ трудамъ вашимъ, Я вмѣняю себѣ въ удовольствіе изъявить вамъ за сіе Мою совершенную признательность, пребывая къ вамъ благосклонный.

На подлинномъ подписано Собственною Его Императорскаго Величества рукою:
С. Петербургъ.
30-го Ноября 1834 года.

НИКОЛАЙ.

— Его Императорское Величество, усмотрѣвъ изъ всеподданнѣйшаго рапорта Лифляндскаго Гражданскаго Губернатора о податяхъ и недоимкахъ за 1-ю половину 1834 года, и изъ доставленныхъ Министромъ Финансовъ свѣдѣній, что изыскано податныхъ недоимокъ около $\frac{1}{2}$ и оклада около $\frac{2}{3}$, Высочайше повелѣть изволилъ, объявить особое Его Величества удовольствіе Лифляндскому Гражданскому Губернатору.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, въ свѣдѣніе ходатайства Виленскаго Военнаго Губернатора, объ оказанномъ Предводителемъ Дворянства Новогрудскаго уѣзда, Княземъ *Радзивилломъ*, усердіи, при учрежденіи въ Новогрудкѣ Уѣзднаго для дворянъ Училища съ пансіономъ, въ 21-й день истекшаго Декабря Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Князю *Радзивиллу* Монаршее благоволеніе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Народнаго Просвѣщенія основанному на ходатайствѣ Виленскаго Военнаго Губернатора, объ оказанномъ Новогрудскимъ дворянствомъ усердіи при учрежденіи въ городѣ Новогрудкѣ Уѣзднаго для дворянъ Училища съ пансіономъ, въ 21 день истекшаго Декабря Всемиловѣйше повелѣть соизволилъ: объявить за сіе упомянутому Дворянству Высочайшее благоволеніе.

— Высочайше конфирмованныя сентенціи Военныхъ Судовъ:

Происходящій изъ Шляхты Подольской Губерніи Литинскаго Уѣзда, села Пинковки, рекрутъ

названію; уволенный на отпускъ Членъ Ряды войско-
wey, Dowódca 6go Korpusu piechoty, Jenerał-Adjutant *Krassowski 1szy*, zgodnie ze swą prośbą, dla wyleczenia się z choroby, na rok jeden z pozostaniem w nazwaniu Jenerał-Adjutanta i Członka Rady.

— Rzeczywisci Radcy Stanu: Dyrektor Departamentu Ministeryum Sprawiedliwości *de Gay*; Gubernatorowie Cywilni: Czernihowski *Żukow*; Półtawski *Mohilewski*; Pskowski *Peszcurow*; Witebski *Szreder*; Ober-Prokuror 2go Oddziału, 3go Departamentu Rządzącego Senatu *Bernikow*, i Honorowy Opiekun, Moskiewskiej Rady Opiekunicy *Połudeński*, Nayłaskawiey mianowani Radcami Tajnymi.

— Radcy Stanu: Wice-Dyrektor Departamentu Ministeryum Sprawiedliwości *Weimarn*; wiedzy Ministeryum Spraw Zagranicznych *Rodofinikin*, i Sztabs-Doktor Oddzielnego Korpusu Grenadyerów *Sergiejew*, Nayłaskawiey mianowani Rzeczywistymi Radcami Stanu.

— W nocy z 9go na 10ty t. m. umarł tu, z powszechnym żalem, znajomy z pożytecznych prac swoich Członek Głównego Rządu Szkół i Dożywotni Sekretarz CESARSKIEY ROSSYJSKIEY Akademii, Rzeczywisty Radca Stanu, *Piotr Iwanowicz Sokolow*. (P. P.)

Przez N a y w y ż s z y ukaz, dany Kantonowi Dworu dnia 26 Grudnia, Honorowy Dozorca Szkół Grodzieńskich *Ignacy Kutakowski*, Nayłaskawiey mianowany Kamer Junkrem Dworu Jego CESARSKIEY MOŚCI.

— Przez N a y w y ż s z y ukaz, dany Radzie Opiekunicy, zakładów Powszechney Opieki w St. Petersburgu dnia 15 Grudnia, ze względu na mnogie w różnych częściach zatrudnienia będącego w obowiązku Koniuszego, Rzeczywistego Radcy Stanu. Hrabi *Wielhorskiego*, Naymilszowiey uwalniając go, zgodnie z jego życzeniem, od obowiązku Członka Rady Opiekunicy i Kuratora szpitalow mieyskich, Rozkazano, na jego miejscu bydź w tych obowiązkach Koniuszemu Baronowi *Frederiksowi*.

— Naywyższy Reskrypt do byłego Mało Rossyjskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Jenerala-Adjutanta *Xiążęcia Repnina*.

Xiążę Nikołaju Grzegorzewiczu! Rozpatrzuwszy zdanie sprawy o czynnościach waszych, z powodu byłego w roku przeszłym 1833 nieurodzaju, znajduję, że mieszkańcom Gubernii Półtawskiej, naywięcej cierpiącym niedostatku w żywności, uczynione były wszystkie, jak tylko można, pomoce; środki przedsięwzięte przez was do zgromadzenia w swoim czasie zboża dla zabezpieczenia żywności i zasiewu pól, tudzież dla zachowania spokojności, uwieńczzone były zupełnym skutkiem. Tak pożądane następstwa odnosząc do niezmordowanych trudów waszych, poczytuję sobie za przyjemność oświadczyć wam za to Moją zupełną wdzięczność, zostając ku wam przychylnym.

Na autentyku napisano Własną Jego CESARSKIEY MOŚCI ręką:
Sankt-Petersburg.
30 Listopada 1834 roku.

NIKOŁAJ.

— Jego CESARSKA MOŚĆ, dostrzegłszy z naypoddańniejszego raportu Inflantskiego Gubernatora Cywilnego o podatkach i niedoborach za pierwszą połowę 1834, i z dostawionych przez Ministra Skarbu wiadomości, iż uzyskano podatkowych niedoborów około $\frac{1}{2}$ i okładu podatków około $\frac{2}{3}$, Naywyżey rozkazać raczył, oświadczyć szczególne Jego CESARSKIEY MOŚCI zadowolenie Inflantskiemu Gubernatorowi Cywilnemu.

— CESARZ Jegomości, po naypoddańniejszym przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, na skutek wstawienia się Wileńskiego Wojennego Gubernatora, o gorliwości, okazanej przez Marszałka Dworzanstwa Powiatu Nowogródzkiego, *Xiążęcia Radziwiłła*, przy założeniu w Nowogródku dla Dworzan Szkoły Powiatowej z pensyonem, dnia 21 zeszłego Grudnia Naywyżey rozkazać raczył: oświadczyć Xiężciu *Radziwiłłowi* MONARSZE zadowolenie.

— CESARZ Jegomości po naypoddańniejszym przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, opartém na wstawieniu się Wileńskiego Wojennego Gubernatora, o gorliwości okazanej przez Dworzanstwo Nowogródzkie przy założeniu w mieście Nowogródka szkoły Powiatowej z Pensyonem dla Dworzan, w dniu 21 zeszłego Grudnia Naywyżey rozkazać raczył: oświadczyć za to pomienionemu Dworzanstwu Naywyższę zadowolenie.

— Naywyżey konfirmowane Sentencye wojskowych Sądów:

Pochodzący ze Szlachty Podolskiej Gubernii, Litynskiego Powiatu; wsi Pinkowki, rekrut *Paweł Sy-*

Павель Семеновъ сынъ *Гальцевскій*, по произведенному надъ нимъ Военному Суду, оказался виновнымъ въ побѣгъ изъ службы, въ которую добровольно поступилъ за семейство мѣщанина Черниговской Губернїи Калинина, и въ лживыхъ по поимкѣ его *Гальцевскаго* изъ побѣга при допросѣ показанїяхъ. Какъ по воинскому 95 артикулу солдатъ за побѣгъ подвергается тѣлесному наказанію; а дворянинъ такимъ преступленіемъ, за которое по законамъ положено тѣлесное наказаніе, также и лживыми поступками, разрушаетъ, по силѣ 6 статьи грамоты о дворянствѣ, дворянское свое достоинство, то Генераль-Аудиторіатъ, основываясь на сихъ узаконенїяхъ, полагалъ: лишить его *Гальцевскаго* за побѣгъ изъ службы и лживыя показанїя, Шляхетскаго достоинства и написать въ рядовые въ Армейскіе полки по распоряженію Инспекторскаго Департамента. Съ симъ заключеніемъ поднесенъ былъ Его Императорскому Величеству отъ Генераль-Аудиторіата всеподданный докладъ, на которомъ въ 17 день минушаго Ноября послѣдовало собственноручная Его Величества Высочайшая конфирмація: „*Быть по сему.*“

— Оренбургскаго Линейнаго Баталіона N. 13 рядовой, показавшій себя изъ Польскихъ дворянъ Царства Польскаго города Радома, Казимиръ Яновъ сынъ *Урбанскій*, былъ сужденъ за буйство. Генераль-Аудиторіатъ, рассмотрѣвъ военно-судное объ немъ *Урбанскаго* дѣло, нашелъ его виновнымъ въ буйственномъ и дерзкомъ поступкѣ противъ своего Унтеръ-Офицера, котораго ударилъ предъ собравшимися въ караулъ нижними чинами рукою по щекѣ, и въ дерзкомъ отзывѣ противъ бывшаго по сему дѣлу Презесомъ Маіора Кадомцова. Хотя *Урбанскій* за сн преступленія поджежалъ бы, на основаніи воинскаго 26 артикула, строжайшему тѣлесному наказанію, но какъ по дѣлу не опровергнуто ясными доказательствами показаніе его о происхожденіи изъ дворянъ, то Генераль-Аудиторіатъ, сообразно съ указомъ Правительствующаго Сената 24-го Сентября 1826 года полагалъ: за оныя преступленія подсудимаго, не подвергая его тѣлесному наказанію, лишить его права доказывать дворянское происхожденіе, буде оное имѣетъ, и сверхъ того отослать его *Урбанскаго* въ крѣпостныя Арестантскія роты на шесть лѣтъ. Съ симъ заключеніемъ поднесенъ былъ Его Императорскому Величеству отъ Генераль-Аудиторіата всеподданный докладъ, на которомъ въ 7-й день истекшаго Декабря послѣдовала собственноручная Его Величества Высочайшая Конфирмація: „*Быть по сему.*“

Указы Правительствующаго Сената.

Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія Московскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: какъ поступать въ освидѣтельствованіи помѣщаннхъ въ умѣ и получающихъ въ послѣдствіи выздоровленіе? и признавъ заключеніе Правительствующаго Сената правильнымъ, положилъ въ дополненіе къ Высочайше утвержденному 8-го Іюня 1815 года мнѣнію Государственнаго Совѣта постановить: 1-е, что когда признанный по свидѣтельству въ помѣшательствѣ ума получить въ послѣдствіи выздоровленіе, то, по полученіи о семъ извѣщенія, производить ему вновь освидѣтельствованіе не иначе, какъ по правиламъ, въ Высочайше утвержденномъ 8-го Іюня 1815 года мнѣніи Государственнаго Совѣта постановленнымъ, и когда по сему свидѣтельству выздоровленіе признано будетъ несомнительнымъ, то представлять о томъ Правительствующему Сенату на его заключеніе, а до полученія разрѣшенія, давать выздоровѣвшему полную свободу, не освобождая однако жъ имѣнія его изъ опеки. 2-е, Что кромѣ сего свидѣтельства, никакія удостовѣренія о таковомъ выздоровленіи въ уваженіе приняты быть не могутъ. 3-е, Что освидѣтельствованіе, какъ заболѣвшихъ отъ сумасшествія, такъ и выздоровѣвшихъ производимо быть можетъ и въ мѣстѣ жительства или пребыванія свидѣтельствуемаго лица въ Губернскомъ городѣ. 4-е, Что сему же самому освидѣтельствуванію подлежатъ и служащіе въ военномъ вѣдомствѣ лица дворянскаго сословія, съ приглашеніемъ только со стороны военной Депутата. (Декабря 24-го дня 1834 года. По Общему Собранію Московскихъ Департаментовъ.)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, о правилахъ выдачи паспортовъ неслужащимъ дворянамъ, чиновникамъ и семействамъ ихъ, и некасающагося постановленія, на предметъ сей изданнаго въ 1826 году для губерній, отъ Польши возвращенныхъ, положилъ: въ разрѣшеніе недоумѣній, возникшихъ по

mona syn *Halczewski*, po wykonanym nadъ Sądzie wojskowym, okazał się winnym o zbiegowstwo ze służby, do której wszedł dobrowolnie za familią mieszczanina Gubernii Czernihowskiej Kalinina, i o fałszywe za poymaniem jego ze zbiegowstwa na examine wyznania. Ponieważ 95 wojskowym artykułem: żołnierz za zbiegowstwo podpada karze cielesnej; a Dworzania przez takie przestępstwo, za które podług praw położona jest kara cielesna i także przez kłamliwe postęпки, niszczy, na mocy 6go artykułu Dyplomatu Dworzanskiego, Dworzanską swą dostojność, przeto Audytoriat Jeneralny, na ośnwie tych postanowień prawa, sądził: odjąć Halczewskiemu za zbiegowstwo ze służby i fałszywe wyznanie Szlachecką dostojność i zapisać na szeregowego do półków Armii podług rozporządzenia Departamentu Inspektorskiego. Ze zdaniem tym złożone było Jego Cesarskiej Mości od Jeneralnego Audytoriatu najpoddanejsze przełożenie, na którym w dniu 17 zeszłego Listopada, nastąpiła własnoręczna Jego Cesarskiej Mości Najwyższa konfirmacja: „*Ma być podług tego.*“

— Orenburskiego liniowego batalionu N. 13 szeregowy, powiadający siebie Dworzaninem polskim, Królewstwа Polskiego, z miasta Radomia, Kazimierz Jana syn *Urbański*, sądzony był za zuchwalstwo. Audytoriat Jeneralny, rozpatrzywszy, sądu wojskowego o *Urbańskim* sprawę, znalazł go winnym w zuchwałym i porwczym postępku przeciwko swemu Podoficerowi, którego uderzył przedъ zgromadzonemi na wartę niższych rang ludźmi ręką po twarzy; i w zuchwałém odpowiadaniu byłemu w tej sprawie Prezesem Majorowi Kadomcowi. Chociaż *Urbański* za te przestępstwa podlegałby na ośnwie 26 wojskowego artykułu, surowemu cielesnemu ukaraniu, lecz gdy w prawie nie obalone jasnymi dowodami pawiadanie jego o pochodzeniu z Dworzan, przeto Jeneralny Audytoriat, zgodnie z ukazem Rządzącego Senatu 24 Września 1826 roku sądził: za te przestępstwa będącego pod sądem, nie skazując go na cielesne ukaranie, odjąć mu prawo dowodzenia Dworzanskiego pochodzenia, jeśli je ma, i nadto odesłać *Urbańskiego* do twierdzowych rot aresztantskich na 6 lat. Z tém zdaniem podane było Jego Cesarskiej Mości od Jeneralnego Audytoriatu najpoddanejsze przełożenie, na którym w dniu 7 zeszłego Grudnia nastąpiła własnoręczna Jego Cesarskiej Mości Najwyższa konfirmacja: „*Ma być podług tego.*“

Ukazy Rządzącego Senatu.

Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu w rzeczy pytania: jak postępować w poświadczaniu ludzi pomieszanego umysłu, którzy potem do zdrowia powrócili? i przyznawszy wniosek Rządzącego Senatu zgodnym z prawidłami, zamierzyła: na dozupelnienie Najwyższej potwierdzonej 8 Czerwca 1815 roku Opinii Rady Państwa postanowić: 1) Iż gdy uznany przez poświadczenie z pomieszanego umysłu powróci w późniejszym czasie do zdrowia, wtedy po otrzymaniu o tém uwiadomienia, uczynić nowe jego poświadczenie nie inaczej, jak podług prawideł w Najwyższej potwierdzonej 8 Czerwca 1815 roku Opinii Rady Państwa postanowionych, i gdy podług tego poświadczenia wyzdrowienie uznane będzie niewątpliwem, wtedy przedstawiać o tém Rządzącemu Senatowi na jego zdanie, a do otrzymania rozstrzygnięcia, dawać wyzdrowiałemu zupełną swobodę, nie uwalniając jednakże majątku jego zpod opieki. 2) Iż oprócz tego świadectwa, żadne zapewnienia o takowem wyzdrowieniu do uwagi przyjętemi być nie mogą. 3) Że poświadczenie, jak tych, którzy zachorowali na pomieszanie umysłu, tak i wyzdrowiałych, sporządzane być może i w mieyscu zamieszkania lub przebywania poświadczanej osoby w mieście Gubernialnem. 4) Iż temuż samemu poświadczeniu podlegają i służący w wiedzy wojskowej osoby stanu Dworzanskiego, z wezwaniem tylko ze strony wojskowej Deputata. (24 Grudnia 1834 roku z Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentów.)

— Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, o prawidłach wydawania pasportów dla nie będących w służbie Dworzan, Urzędników i ich familii, i nie tykając postanowienia, na ten przedmiot wydanego w 1826 roku dla Gubernii od Polski powróconych, postanowiła: dla rozstrzygnięcia niewyrozumień, wynikłych w niektórych Guber-

нѣкоторымъ губерніямъ, касательно выдачи означеннымъ лицамъ паспортовъ, изъяснить: 1-е, что поелику отставные чиновники, при увольнении ихъ отъ службы, снабжаются отъ Начальства своего аттестатами или паспортами, вдовы же и дѣти ихъ, въ случаѣ надобности въ доказательствахъ о себѣ, получаютъ первыя отъ тѣхъ вѣдомствъ, гдѣ служили мужья, свидетельства о ихъ службѣ, а послѣднія — свидетельства Духовнаго Начальства о рожденіи и крещеніи; неслужащіе же дворяне имѣютъ отъ Депутатскаго Собранія грамоты или свидетельства на дворянское достоинство, — то означенные виды могутъ служить достаточнымъ документомъ на свободное проживаніе тамъ, гдѣ предъявили ихъ пожелаютъ, и за тѣмъ сии послѣдніе не могутъ нуждаться въ какихъ либо особыхъ еще паспортахъ. 2-е.) Но въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ и за симъ могли бы потребоваться паспорта для неслужащихъ дворянъ и женъ ихъ, предоставить выдачу оныхъ на гербовой бумагѣ трехъ-рублевого клейма: а.) въ Губернскихъ городахъ, — изъ Губернскихъ Правленій; б.) въ Уѣздныхъ, для живущихъ въ городѣ, — отъ Городничихъ или Полицеймейстеровъ; в.) для живущихъ въ уѣздахъ — отъ Земскихъ Судовъ. 3.) Выдачу паспортовъ, въ предѣлахъ пункта означенныхъ производить, не иначе, какъ на основаніи предъявляемыхъ требователями документовъ, удостоверяющихъ, что они действительно суть тѣ самыя, коимъ сии виды выдаются; въ Губернское же Правленіе сверхъ сего должны быть предъявляемы отъ сихъ лицъ и свидетельства Полиціи о несостояніи за ними никакихъ дѣлъ, препятствующихъ отлучкѣ. О семъ положеніи Государственнаго Совѣта, удостоенномъ 2-го числа Декабря Высочайшаго утвержденія, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ доноситъ Правительствующему Сенату для зависящаго распоряженія. (Января 7-го дня 1835 года. По 1-му Департаменту.)

— Его Императорское Величество, по положенію Комитета Гг. Министровъ, 4 минушаго Декабря Высочайше повелѣть соизволилъ: для полученія прибавочнаго жалованья Чиновникамъ, прослужившимъ въ Кавказской Области, Грузіи, Закавказскихъ провинціяхъ и Сибири установленныя указомъ 30-го Марта 1832 года лѣта, считать только то время, которое находились они въ должностяхъ не ниже Столначальниковъ, прочее же время исключать. (Января 8-го дня 1835 года. По 1-му Департаменту.) (Сен. В.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 21-го Января.

Его Королевское Величество, всемилостивѣйше соизволилъ назначить: Камергера, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Королевско-Нидерландскомъ Дворѣ, Графа Мальцана, въ томъ же званіи при Императорско-Австрійскомъ Дворѣ; Камергера, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Королевско-Сицилійскомъ Дворѣ, Графа Виллихъ и Лоттумъ въ томъ же званіи при Королевско-Нидерландскомъ Дворѣ; а Тайнаго Совѣтника Посольства и Докладчика Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, фонъ Кустера, Чрезвычайнымъ Посланникомъ и Полномочнымъ Министромъ при Королевско-Сицилійскомъ Дворѣ.

— Его Величество Король, благоволилъ на мѣсто умершаго Консула Луи Клодъ Кулета назначить Купца И. Г. А. Лихтенштейна, Консуломъ въ Цеттѣ.

— Прибылъ: Камергеръ Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Императорскомъ Австрійскомъ Дворѣ Графъ фонъ Мальцанъ изъ Гаги. (A. P. S. Z.)

Г е р м а н і я.

Мюнхенъ, 14-го Января.

На будущей недѣлѣ ожидаютъ въ Мюнхенѣ прибытія Его Королевскаго Высочества Наслѣднаго Принца изъ Вѣны. (A. P. S. Z.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 14-го Января.

Третьяго дня Герцогъ Кумберландскій кушалъ у Ихъ Величествъ въ Брейтонѣ. Въ числѣ приглашенныхъ къ сему обѣду гостей, было много военныхъ, а именно, Генералы: Финсъ, Сиръ Р. Макферланъ, Графъ Чатамъ, Сиръ И. Чампейсъ и С. Джонъ; Генераль Лейтенанты: Сиръ И. Смитъ, Висконтъ-Лаке, Лордъ Говардъ Эффингемъ и Сиръ П. Майтландъ; Генераль-Маіоры: Сиръ Л. Отвай, Сиръ А. Клифтонъ, Сиръ К. Прамъ, Генрихъ Кингъ, Сиръ К. Дойле и Сиръ И. Ватерсъ.

— Португальскій и Греческій Посланники и Французскій Повѣренный въ дѣлахъ, Г. Понтоа, посѣ-

ниахъ, względem wydawania pomienionym osobom pasportów, objaśnić: 1) Iż gdy odstawni Urzędnicy, przy ich uwolnieniu ze służby, opatrywani są od Zwierzchności swojej attestatami lub pasportami, wdowy zaś i dzieci ich, w zdarzeniu potrzeby dowodów o sobie, otrzymują pierwsze od tych władz, gdzie mężowie ich służyli, świadectwa o ich służbie, a ostatnie — świadectwa Duchowney Zwierzchności o urodzeniu i chrzcie; nie będący zaś w służbie Dworzanie, mają od Zgromadzenia Deputacyynego dyplomata czyli świadectwa na Dworzańską dostojność, — przeto wspomniane pisma mogą służyć za dostateczne dokumenta na wolne przebywanie tam, gdzie ukaziele ich żądać będą, i zatym ci ostatni nie mogą mieć potrzeby jakiegokolwiek osobnych jeszcze pasportów. 2) Ale w tych zdarzeniach, gdzieby i zatym mogły być potrzebowane pasporta dla Dworzan, niebędących w służbie i żon ich, zostawić na przyszłość wydawanie ich na herbowym papierze trzyrublowego stępla: a) w miastach Gubernialnych, — z Gubernialnych Rządów; b) w Powiatowych, dla żyjących w mieście, — od Horodnicznych lub Polimeystrow; c) Dla żyjących w Powiatach, — od Ziemskich Sądów. 3) Wydawanie pasportów, w poprzedzającym punkcie wymienionych, czynić nie inaczej, jak na osnovie złożonych przez potrzebujących dokumentów, przekonywających, że oni rzeczywiście są ci sami, którym te pisma wydają się; do Gubernialnego zaś Rządu nadto powinny być przedstawiane od tych osób i świadectwa Policyi, że nie ma o nich żadnych spraw, przeszkadzających do wyjazdu. O tém postanowieniu Rady Państwa, które zasłużyło w dniu 2 Grudnia na Najwyższe potwierdzenie, P. Minister Spraw Wewnętrznych donosi Rządzącemu Senatowi dla zależącego rozporządzenia. (Dnia 7 Stycznia 1835 roku z 1go Departamentu.)

— Jego Cesarska Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, 4 przeszłego Grudnia, Najwyżey rozkazać raczył: dla otrzymania dodatkowej płacy Urzędnikom, którzy wysłużyli w Obwodzie Kaukazkim, Gruzyi, prowincyach Zakaukazkich i Syberyi, ustanowione ukazem 30 Marca 1832 roku, lata, liczyć tylko ten czas, przez który znajdowali się oni w obowiązkach nie niższych od Naczelników Stołu, dalszy zaś czas wytrącać. (8 Stycznia 1835 roku z 1go Departamentu.) (G. S.)

P r u s s y.

Berlin, dnia 21 Stycznia.

Jego Królewska Mość Najłaskawiey mianował raczył: Szambellana, Posła nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Królewsko-Niderlandzkim Dworze, Hrabie Maltzahn, na tęż godność przy Dworze Cesarsko-Austryackim; Szambellana i Posła nadzwyczajnego i Pełnomocnego Ministra przy Dworze Królewsko-Sycylijskim, Hrabie Willich i Lottum, na tęż dostojność przy Dworze Królewsko-Niderlandzkim; a Radcę Taynego Poselstwa i Referendarza w Ministerium Stosunków Zewnętrznych Küstera, Posłem nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym przy Dworze Królewsko-Sycylijskim.

— Jego Królewska Mość, na miejsce zmarłego Konsula Ludwika Klandyusza Couleta, mianował Kupeca J. G. A. Lichtensteina Konsulem w Cettē.

— Przybył tu Szambellan, Posel nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy Cesarsko-Austryackim Dworze, Hrabia Maltzahn z Hagi. (A. P. S. Z.)

N i e m c y.

Monachium, dnia 14 Stycznia.

W przyszłym tygodniu oczekują do Monachium powrotu Jego Królewskiew Wysockości Xięcia Nástępcy z Wiednia. (A. P. S. Z.)

WIELKA BRYTANIA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 14 Stycznia.

Zawczora Xiążę Cumberland był na obiedzie u Królestwa Ichmość w Brighton. W liczbie zaproszonych na obiad gości było wiele wojskowych, mianowicie Jenerałowie: Phipps, Sir R. Macferlane, Hrabia Chatham, Sir J. Champneis, i P. John, Jenerałowie-Parucznicy: Sir J. Smidh, Wice-Hrabia Lake, Lord Howard, Effingham i Sir P. Maytland, Jenerał-Majorowie: Sir L. Otway, Sir A. Clifton, Sir Ch. Pratt, Henryk King, Sir Ch. Doyle i Sir J. Waters.

— Posłowie Portugalczki i Grecki, tudzież Pełnomocnik Francuzki P. Pontois, odwiedzili wczora Xięcia

пѣли вчера Герцога *Веллингтона* въ Иностранномъ Департаментѣ; Сиръ Робертъ *Гордонъ* былъ тамъ также по дѣламъ. (*A.P.S.Z.*)

Wellingtona w wydziale stosunków zewnętrznych. P. Robert Gordon miał także tam czynność. (A.P.S.Z.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 9-го Января.

Во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ принять, большинствомъ 237 противъ 72 голосовъ, прозектъ закона о продолженіи монополіи на табакъ до 1-го Января 1842 года.

— Въ прошедшую ночь скончалась здѣсь извѣстная
Актриса Г-жа *Дюшенуа*.

— Академія наук, въ засіданні 6-го с. м., избрала Членомъ Корреспондентомъ своимъ по Астрономическому віддѣленію Г. Эри.

— 1 Января работники, занимавшіеся исправленіемъ церкви на Ронской набережной въ Ліонѣ, открыли кладъ, о существованіи коего хранилось невѣрное преданіе и котораго многіе тщетно искали. Неизвѣстно еще, какъ великъ кладъ сей; но полагають, что онъ былъ схороненъ тутъ Іезуитами, которые, въ продолженіи нѣсколькихъ столѣтій, владѣли зданіемъ, къ коему принадлежитъ означенная церковь.

— Въ газ. Eclairage de Toulon напечатано слѣдующее: „Вышедшій 28-го Декабря изъ Тулона флотъ нашъ, проманеврировалъ въ теченіе 3-хъ сутокъ, бросилъ якорь на рейдѣ Иерскихъ острововъ, гдѣ и пробудетъ столько времени, сколько потребно, дабы заготовить свѣжій мясомъ для продовольствія экипажа.“

— По известіямъ изъ Марсели, число заболѣвшихъ въ семь городѣ холерою простиралось по 2-е Января до 26 человекъ, изъ коихъ 18 умерли. Вообще болѣзнь не дѣлаетъ тамъ сильныхъ опустошеній.

— Генераль *Каратала* донесъ отъ 6-го Января, что 2 числа одержалъ онъ блистательную побѣду при Ормантегви надъ 8 баталіонами Инсургентовъ. Изъ Наварры не получено никакихъ новѣйшихъ извѣстій.

12-го Января.

Вчера прибылъ сюда изъ Лондона первый Секретарь Французскаго Посольства въ Англіи Г. Бакуръ.

— Третьяго дня 4-й легіонъ здѣшней Національ-
ной Гвардіи давалъ блестящій балъ въ пользу бѣд-
ныхъ.

— Выдававшийся въ Шамонѣ „Journal de la Haute-Magne“ прекратился съ 10-го сего мѣсяца.

— Известный Композитор *Донизетти* прибыл в Париж, для постановки на сцену новой своей оперы: *Марино Фалiero*.

— Вчера отвѣствующій издатель газ. *La Tribune* приговоренъ здѣшнимъ Уголовнымъ судомъ къ шестимѣсячному тюремному заключенію и уплатѣ 2000 фр. пени, за помѣщеніе, еще въ прошлѣмъ Сентябѣ, статьи оскорбительной для Его Величества.

— Бывшій Гражданскій Интендантъ Алжира Г. *Жанти де Бюсси* назначень Государственнымъ Совѣтникомъ, съ повелѣнiемъ присутствовать въ засѣданiяхъ Совѣта.

— Академія Нравственныхъ и Политическихъ наукъ избрала на дняхъ Вице-Президентомъ своимъ на текущій годъ Графа *Рейнгарда*.

— Генераль-Адъютантъ Его Величества Императора Россійскаго, *Жоини*, находившійся здѣсь въ отпуску, собирается на дняхъ въ обратный путь въ Россію.

— Въ одной Марсельской газетѣ сообщаютъ слѣдующее: „Здѣсь распространился слухъ, что Денъ *Ми-гуэль* скваченъ на одномъ Испанскомъ суднѣ, представившемъ къ Перскимъ островамъ. По видимому это не самъ Инфантъ, а какой то неизвестный человѣкъ, сходный съ нимъ примѣтами.“

— Изъ Тулона пишутъ, что 26-го минувшаго Декабря корвета „la Diligente“ отплыла въ Триполи, для потребованія, объясненій касательно оскорбленія, нанесеннаго Австрійскому конеческому судну, подъ защитою Франціи находившемуся.

— Герцога *Бассано* имѣть частыя совѣщанія съ *Г. Тьеромъ*, и изъ сего многіе заключаютъ о предстоящей перемѣнѣ въ Министерствѣ. Говорятъ, что *Г. Рини* ведетъ чрезъ друзей своихъ переговоры съ Президентомъ Палаты Депутатовъ. Онъ охотно бы промѣнялъ настоящую свою должность на званіе Посла въ Лондонъ; но къ несчастію при Дворѣ замѣтно къ нему нѣкоторое охлажденіе. (*Смб. В.*)

— Важнѣйшее дѣло, занимающее теперь всѣ газеты Французскія, есть отзывъ Сѣверо-Американскаго Президента Джексона, о неуплатѣ Франціею должныхъ Республикѣ 25 милліоновъ франковъ. Вотъ какъ онъ излагаетъ это дѣло: Всѣмъ извѣстно, какіе убытки и потери причинила Франція торговлѣ Сѣверо-Американцевъ съ 1800-го по 1817-й годъ. Всѣ бывшія во Франціи съ того времени Правительства

FRANCYA.

Paryż, dnia 9 Stycznia.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych przyjęto większością 257 przeciw 72 głosów, projekt do prawa o przedłużeniu monopolium tytoniu do 1 Stycznia 1842 roku.

— Przeszłej nocy umarła tu sławna śpiewaczka Pa-
ni *Duchesnois*.

— Akademia Umiejętności na posiedzeniu dnia 6 t. m. obrała P. Eri na Członka Korrespondenta oddziału Astronomicznego.

— 1go Stycznia robotnicy, którzy zajmowali się re-
paracyą kościoła na pobrzeżu Rodanu w Lyonie, zna-
leźli skarb, o bytności którego utrzymywało się poda-
nie, a którego wielu napróżno szukało. Niewiadomo
jeszcze, jak wielki jest ten skarb; ale się domyślają,
że był tam złożony przez Jezuistów, którzy przez kilka
wieków posiadali budowy, do których kościoł ten
należy.

— W gazecie *Eclaireur de Toulon* wydrukowano jak następuje: „Flota nasza, która 28 Grudnia z Tulu-
nu wypłynęła, odbywszy ćwiczenia przez trzy doby,
zarzuciła kotwicę u portu wysp Hierriyskich, gdzie
tyle czasu zabawi, ile potrzeba, ażeby się opatrzyć w
świeże mięso dla osady.“

— Podług doniesień z Marsylii, liczba chorych na cholere w tém mieście do dnia 2 Stycznia dochodziła 26, z których 18 umarło. W powszechności, choroba ta nie czyni tam wielkich zniszczeń.

— Jenerał *Caratalla* doniósł pod 6 Stycznia, że d. 2 odniósł świetne zwycięstwo pod Ormanstegui nad 8 batalionami powstańców. Z Nawarry żadnych późniejszych nie otrzymano wiadomości.

Dnia 12.

Wczora przybył tu z Londynu pierwszy Sekretarz Poselstwa Francuzkiego w Anglii P. *Bacourt*.

— Zawczora 4ty legion tuteyszey Gwardyi Narodowej wydawał bal świetny na dochod ubogich.

— *Journal de la Haute Marne*, w Chamont wydawany, od 1090 t. m. wychodzić przestał.

— Znajomy kompozytor *Donisetti* przybył do Paryża, dla wystawienia nowej swej opery: *Marino Faliero*.

— Wczora odpowiedzialny wydawca gazety *la Tribune* skazany został przez tutejszy sąd kryminalny na 6ciomiesięczne więzienie i zapłacenie 2,000 fr. winy, za umieszczenie, w przeszłym jeszcze Wrześniu, artykułu, obrażającego Króla.

— Były cywilny Intendent Algieru *P. Genti-de-Bussy*, mianowany Radcą Stanu, z obowiązkiem znaydowania się na posiedzeniach Rady.

— Akademia nauk Moralnych i Politycznych temi dniami obrała Vice-Prezydentem na rok bieżący Hrabie Reinharda.

— Jenerał-Adjutant NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGO-
mości Rossyyskiego, *Jomini*, bawiący tu za urlopem,
wybiera się temi dniami napowrót do Rossyi.

— W jednej z gazet marsylijskich donoszą: „Roze-
szła się tu pogłoska, że *Don Miguel* został poymany
na jednym z hiszpańskich okrętów, który zawinął do
wysp Hierryjskich. Nie musi to być *Don Miguel*,
ale jakiś nieznamy człowiek, podobny do niego.“

— Z Tulonu donoszą, że 26 zeszłego Grudnia kora-
weta, *la Diligente*, wypłynęła do *Tripoli*, mając żądać
objaśnień względem pokrzywdzenia, przyczynionego Au-
stryackiemu okrętowi kupieckiemu pod zasłoną Francyi
zostającemu.

— Xiążę *Bassano* miewa częste narady z *P. Thiers*, z czego wielu wnosi, o mogące nastąpić zmianie Ministrów. Mówią, że *P. Rigny* przez pośrednictwo przyjaciół układa się z Prezydentem Izby Deputowanych. Chętnieby on zamienił terazniejszy swój urząd na Poselstwo w Londynie; ale, na nieszczęście, u dworu daje się postrzegać jakaś ku niemu oziębłość. (*G.S.P.*)

-- Najważniejsza sprawa, która teraz gazety francuskie zajmuje, jest odezwa Prezydenta Stanów Północno-Amerykańskich *Jacksona*, względem niewypłaty przez Francją należnych Rzeczypospolitej 25 milionów franków. Oto, jak on rzeczę wykłada: Wiadomo jest wszystkim, jakie szkody i straty przyczyniła Francja handlowi Amerykanów Północnych od 1800 do 1817 roku. Wszystkie, które od owego czasu by-

признавали справедливость требованіи Америки, и обязанность свою уплатить сіи убытки; между тѣмъ, прошло четверть столѣтія въ тщетныхъ переговорахъ. Наконецъ заключенъ, 4-го Іюля 1831 года, съ нынѣшнимъ Правительствомъ Франціи трактатъ, по которому оно обязалось заплатить Правительству Сѣверо-Американскому 25 милліоновъ франковъ, на удовлетвореніе требованій гражданъ Сѣверо-Американскихъ за противозаконное взятіе ихъ кораблей, грузовъ и другой собственности. Положено было произвести сію уплату въ шесть годовыхъ сроковъ, по 4,166,666 фр. 6 сент.; первый срокъ назначенъ былъ по истеченіи года со времени заключенія сего трактата. — Взамѣнъ сего, Правительство Сѣверо-Американское обязалось понизить пошлину съ ввозимыхъ въ его порты Французскихъ винъ. Французское же Правительство понизило пошлину съ нѣкоторыхъ Американскихъ бумажныхъ издѣлій. Ратификаціи сего трактата были размѣнены въ Вашингтонѣ 2-го Февраля 1832 года, и Конгрессъ Сѣверо-Американскій, въ слѣдствіе сего, утвердилъ законы о пониженіи сказанныхъ пошлинъ, коимъ Французскіе подданные пользуются и понынѣ. Французское же Правительство не только не исполнило возложенныхъ на себя обязанностей, но и не подастъ надежды, чтобы когда либо пожелало приступить къ ихъ исполненію. Извѣстіе о размѣнѣ ратификацій получено было въ Парижѣ 8-го Апрѣля 1832. Палаты Французскія были въ то время собраны, и засѣдали до 21-го числа того мѣсяца, и хотя срокъ платежа наступалъ 2-го Февраля 1833 года, но Палатамъ не сдѣлано было предложенія о назначеніи потребной на то суммы, и, по представленному Соединенными Штатами требованію, уплаты не послѣдовало. Слѣдующее засѣданіе Палатъ продолжалось съ 19-го Ноября 1832 по 25-е Апрѣля 1833 года. Не прежде 5-го Апрѣля сдѣлано было Министерствомъ представленіе Палатамъ о назначеніи поманутой суммы; оно было прочтено и только передано на разсмотрѣніе Комитета. Въ слѣдующее затѣмъ засѣданіе, съ 25-го Апрѣля по 25-е Іюня, не было рѣчи объ этомъ дѣлѣ. Наконецъ, въ Апрѣль 1834 года, около трехъ лѣтъ по подписаніи трактата, Палаты занялись разсмотрѣніемъ закона объ исполненіи сего дѣла, и отказали въ назначеніи потребной на то суммы. Съ извѣстіемъ объ отказѣ получено было сообщеніе, что Король весьма жалеть о семъ отказѣ, что вскорѣ присланы будутъ въ Вашингтонъ полныя объясненія прошедшаго, и самыя убѣдительныя увѣренія въ разсужденіи будущаго. Увѣренія сіи состояли въ томъ, что немедленно по открытіи Палатъ, сей законъ будетъ имъ предложенъ вторично, и что Король и Министры его приложить всѣ старанія къ достиженію желаемой цѣли. И это обѣщаніе не было исполнено. Новыя Палаты собрались 30-го истекшаго Іюня, и хотя въ рѣчи Короля сказано было объ исполненіи трактатовъ, но не сдѣлано ни шагу для достиженія сей цѣли. — Въ слѣдствіе этого Президентъ предложилъ требовать немедленнаго исполненія трактата, и, въ случаѣ отказа или провокола, добыть удовлетвореніе своими собственными руками, т. е. забрать собственность Франціи или ея подданныхъ до уплаты требуемой суммы, но не подавать тѣмъ повода къ войнѣ. Это средство часто было употребляемо, и еще недавно употреблено самою Франціею въ отношеніи къ Португаліи. „Конгрессъ“, сказалъ Г. Джексонъ: „долженъ назначить время, въ которое слѣдуетъ приступить къ исполненію сего рѣшенія. Если Французскія Палаты не назначатъ сумму, потребныхъ для сей уплаты, въ будущее свое засѣданіе, то изъ сего можно заключить, что Франція окончательно отказалась отъ исполненія торжественныхъ своихъ обѣщаній, и не хочетъ платить признаннаго ею долга. Въ семъ случаѣ, каждый день промедленія былъ бы пятномъ для нашей народной чести, и оскорбленіемъ правъ нашихъ согражданъ. Послѣ окончательнаго отказа Франціи, скорыя и рѣшительныя мѣры будутъ не только совместны съ честію и справедливостію, но и весьма полезны для нашей народной славы.“

Объ этомъ дѣлѣ мнѣнія различны. Въ *Journal des Débats* сказано, что мнѣніе Президента Джексона не есть еще мнѣніе всего Правительства Сѣверной Америки. Въ *Messenger* утверждаютъ, что неумѣренныя выраженія Президента будутъ смячены дѣйствіями Конгресса. Палата Представителей, говорятъ, приметъ непріязненные мѣры, предлагаемыя Президентомъ, а Сенатъ Американскій ихъ отринетъ. Рѣшеніе сіе получено будетъ въ Франціи до закрытія засѣданій Палатъ, и онѣ утвердятъ трактатъ. Въ *Journal de Francfort* напечатано: „Міръ политическій пришелъ въ волненіе по поводу сильныхъ выраженій Сѣверо-Американскаго Президента, Генерала Джексона, на счетъ Франціи. Дѣло идетъ о требо-

ваніи въ Франціи Ряды, признавая справедливістьъ жѣданъ Америки, и обowiązekъ свѣй szkody te wynagrodzić; tym czasem czwartą część wieku na czecznych upłynęła układach. W końcu zawarty został 4go Lipca 1831 roku, z teraźniejszym Rządem Francji traktat, przez który zobowiązał się on zapłacić Rządowi Północno-Amerykańskiemu 25 mil. fran., na zadosyćuczynienie poszukiwań obywateli Północno-Amerykańskich za przeciwne prawom zabranie ich okrętów, ładunków i innych własności. Postanowiono było uskutecznić tę opłatę w sześciu rocznych terminach, po 4,166,666 fran. 6 cent.; pierwszy termin naznaczony był po upłynieniu roku od czasu zawarcia tego traktatu. — W zamian tego, Rząd Północnocno-Amerykański zobowiązał się zniżyć cło od wprowadzanych do jego portów win francuskich. Rząd zaś Francuzki zniżył cło od niektórych bawełnianych wyrobów amerykańskich. Ratyfikacye tego traktatu zostały wymienione w Waszyngtonie 2 Lutego 1832 roku, i Kongress Północno-Amerykański, na skutek tego, utwierdził prawa o zniżeniu rzeczonych poszlin, którego poddani francuzcy aż dotąd używają. Rząd zaś Francuzki nie tylko nie dopełnił przyjętych na siebie zobowiązań, ale nadziei nawet nie czyni, ażeby kiedykolwiek chciał przystąpić do ich wykonania. Wiadomość o wymianie ratyfikacyi otrzymana została w Paryżu 8go Kwietnia 1832. Izby Francuzkie były wtenczas zgromadzone, i zasiadały do 21go tego miesiąca, a chociaż termin wypłaty następował 2go Lutego 1833 r., ale Izboim nie uczyniono przełożenia o wyznaczenie potrzebnej na to summy, i, po uczynionem przez Stany Zjednoczone zapotrzebowaniu, wypłata nie nastąpiła. Następne posiedzenie Izby trwało od 19go Listopada 1832 do 25go Kwietnia 1833 roku. Przed 5 Kwietnia nie było uczynione przez Ministeryum przełożenie Izboim, wzgledem wyznaczenia pomienionej summy; zostało ono przeczytane i tylko odesłane na rozpatrzenie Komitetu. Na posiedzeniu więc następnem, od 25 Kwietnia do 25 Czerwca nie było mowy o tej rzeczy. Nakoniec, w Kwietniu 1834 roku, około 3ch lat po podpisaniu traktatu, Izby przystąpiły do rozpatrzenia prawa o wykonaniu tej rzeczy, i odmówiły wyznaczenia potrzebnej summy. Z wiadomością o tém odmówieniu otrzymano komunikacyą, że Król bardzo ubolewa nad tém odmówieniem; że wkrótce nadesłane będą do Waszyngtonu zupełne objaśnienia, co zaszło, i naydobitniejsze zapewnienia wzgledem tego, co ma nastąpić. Uręczenia te zawierały się w tém, że niezwłocznie po otwarciu Izby, prawo to będzie im powtórnie przełożone, i że Król i Ministrowie jego przyłożą wszelkiego starania dla osiągnięcia pożądanego celu; i ta obietnica nie została spełnioną. Nowe Izby zebrały się 30 przeszłego Czerwca, i chociaż w mowie Króla powiedziano było o wypełnieniu traktatów, ale ani kroku nie uczyniono do osiągnięcia tego celu. — Na skutek tego, Prezydent uczynił przełożenie żądać niezwłocznego wypełnienia traktatu, i w zdarzeniu odmówienia albo zwłóki, zdobyć zadosyćuczynienie własnem i swemi rękami, t. j. zabrac własność Francji albo jej poddanych do wypłaty żądanej summy, ale niedawac przez to powodu do wojny. Szodek ten często był używany, i niedawno nawet użyty przez samą Francją wzglednie Portugalii. „Kongres, rzekł Pan Jackson, powinien naznaczyć czas, w którym wypada przystąpić do wypełnienia tego postanowienia. Jeżeli Izby Francuzkie nie wyznaczą summy potrzebnych na tę wypłatę, na przyszłym swém posiedzeniu, w ówczesny wniesie będzie można z tego, że Francya ostatecznie odmówiła wypełnienia uroczystych swych przyrzeczeń i nie chce płacić przyznanego przez nią długu. W takiem zdarzeniu, każdy dzień zwłóki byłby plamą dla narodowego honoru naszego i naruszeniem praw naszych współobywateli. Po ostatecznym odmówieniu Francji, rychło i stanowcze środki będą nie tylko zgodnemi z honorem i sprawiedliwością, ale i bardzo pożytecznemi dla naszej narodowej sławy.“

— O rzeczy tej rozmaite są zdania. W *Dienniku Rozpraw* powiedziano, że zdanie Prezydenta Jacksona, nie jest jeszcze zdaniem całego Rządu Ameryki Północnej. W *Messenger* utrzymują, że niepomiarowane wyrażenia Prezydenta, będą złagodzone działaniami Kongressu. Izba Reprezentantów, mówią, przestępcznie nieprzyjacielskie środki, podane przez Prezydenta, a Senat Amerykański je odrzuci. Rozstrzygnięcie to otrzymane zostanie we Francji przed zamknięciem posiedzeń Izby, a te utwierdzą traktat. W *Dienniku Frankfortskim* wydrukowano: „Półkóły polityczny wzruszony został z powodu mocnych wyrażen Prezydenta Ameryki Północnej, Jenerała Jacksona, wzgledem Francji. Rzecz idzie o domaganie się 25

ваніи 25 милл. фр., которое отринула Французская Палата Депутатовъ. Американскій Президентъ, излагая этотъ случай Конгрессу, сердится и грозитъ Франціи. Не трудно рѣшить, что это съ его стороны очень опрометчиво и неблагоразумно. Франція не сдѣлаетъ того по принужденію, чего не соглашалась сдѣлать добровольно. Нации, какъ и люди, не любятъ признаваться, что побоялись угрозы. И такъ, возгорится война? Отнюдь нѣтъ! Вопросъ состоитъ не въ требованіи Соединенныхъ Штатовъ, а въ неприличномъ изложеніи этого требованія. Когда прекратится неприличная угроза, дѣла примутъ естественный свой ходъ. Два сильныя Государства не станутъ воевать между собою отъ того, что одинъ человекъ, впрочемъ достойный всякаго почтенія, слишкомъ погорячился.

— Въ засѣданіи Палаты Депутатовъ 9-го числа принять законъ о не позволеніи на будущее время составлять мажораты, 203 голосами противъ 41.

— Палата Перовъ 9-го числа рѣшила участь одиннадцати участниковъ въ Лионскихъ безпокойствахъ. Трое изъ нихъ освобождены, а восьмеро, въ томъ числѣ Г. Жене, Издатель Лионской газеты, преданы суду. 10-го числа преданы суду еще десять человекъ, и освобождены пятеро.

— Въ двѣ прошедшія ночи забрано въ разныхъ частяхъ Парижа подъ арестъ 326 чел., по подозрѣнію въ кражѣ. Воровство чрезвычайно усиливается въ Парижѣ. Говорятъ, что нынѣшній начальникъ Полицейскаго Отдѣленія о безопасности столицы будетъ оставленъ, и на мѣсто его поступитъ извѣстный *Видокъ*. — Между тѣмъ изъ арестованныхъ освобождено двѣсти человекъ, по неимѣнію противъ нихъ уликъ.

— Во Французскихъ газетахъ пишутъ о разбитіи Сумалакарреви войсками Королевы. Не знаемъ, вѣрны ли этому. (С. II.)

— Вчера Князь *Талейранъ* обѣдалъ у Прусскаго Посланника.

— Въ *Journal de Paris* напечатано: Типографскіе станки чрезвычайно заняты были причинами, по которымъ Князь *Талейранъ* требовалъ отставки, причемъ не обошлось безъ оскорбленій старшему, и искуснѣйшему изъ нашихъ Дипломатовъ. Служеніе его Правительству съ 1830 года, должно было подвергнуть его оскорбленіямъ партій — непрѣмное возмездіе всѣмъ Государственнымъ лицамъ, оказавшимъ приверженность къ Іюльской Монархіи, и ей служившимъ. Но публика весьма хорошо понимаетъ сїи привязки, коимъ мы столько же приписываемъ важности, какъ и тѣ особы до коихъ онѣ относятся.

13-го Января.

Въ Мониторѣ, въ официальной статьѣ, сообщено: что вчера въ 1 часъ по полудни Королевско-Британскій Посланникъ, Графъ *Гранвилъ*, представилъ Королю и Королевѣ свою увольнительную грамоту. Лордъ *Гранвилъ*, сегодня, или завтра выѣдетъ изъ Парижа, и возвратится въ Лондонъ. Лордъ *Ковлей* прибудетъ сюда не прежде, какъ по окончаніи Англійскихъ выборовъ; следовательно около 22 или 24 сего мѣсяца. Говорятъ, что Лордъ *Гранвилъ*, послѣ аудіенціи у Короля, имѣлъ еще продолжительное совѣщаніе съ Герцогомъ Орлеанскимъ.

— Герцогъ Орлеанскій уже нѣсколько разъ посѣщалъ Маршала *Жерара*, который, какъ извѣстно, лежитъ больной. Онъ одержимъ сильными припадками подагры; сегодня однако жъ, чувствуетъ себя нѣсколько лучше; надѣются, что въ скоромъ времени онъ будетъ выходить.

— Уполномоченный при здѣшнемъ Дворѣ Баварскій Посланникъ, Баронъ *фонъ-Цетте*, отправляется въ томъ же качествѣ въ Лондонъ, гдѣ онъ и прежде былъ въ той же должности. — Графъ *Лениссонъ Вальвортъ*, займетъ должность Посланника въ Парижѣ, вмѣсто умершаго Барона *Пфелла*.

— Сегодня на биржѣ пронесся слухъ, что здѣшній Посланникъ въ Вашингтонѣ, Г. *Серюрье*, отозванъ отъ своей должности, и что Северо-Американскому Посланнику въ Парижѣ предложено взять свои паспорта. Въ сїю минуту происходятъ весьма дѣятельныя сношенія между Г. *Тьеромъ* и различными Членами Дипломатическаго Корпуса.

— 7-й избирательный округъ въ Парижѣ, окончилъ вчера свои новые выборы. Г. *Моро*, Министерскій кандидатъ, избранъ въ Депутаты 456 голосами изъ числа 871. Вторымъ кандидатомъ, Генераль *Бертранъ*, получилъ только 409 шаровъ.

— Лионскій Курьеръ увѣдомляетъ отъ 9-го числа, что въ прошедшій вторникъ, толпа особъ, изъ числа коихъ, большая часть, какъ говорятъ, принадлежала прежде къ Обществу Человѣческихъ Правъ, съ пѣніемъ возмутительныхъ пѣсень, прошли по Рецкой

mil. fr., których odmówiła Francuzka Izba Deputowanych. Prezydent Amerykański, wykładając rzecz tę Kongressowi, obrusza się i grozi Francji. Nie trudno rozwiązać, że to z jego strony zanadto jest porywczo i nie dość roztropnie. Francja nie uczyni tego przymuszona, na co nie zgodziła się dobrowolnie. Narody, podobnie jak ludzie, nie lubią przyznawać się do tego, że zlekły się pogroźek. A tak, czyż zapali się wojna? Wcale nie! Rzecz zawiera się nie w pretensyi Stanów Zjednoczonych, ale w nieprzyzwoitem wyłożeniu tej pretensyi; gdy ustaną nieprzyzwoite pogroźki, rzeczy przybiorą bieg przyrodzony. Dwa potężne Mocarstwa nie będą z sobą wiodły wojny za to, że jeden człowiek, z resztą godzien wszelkiego poważenia, zanadto się uniosł.

— Na posiedzeniu Izby Deputowanych dnia 9 przyjęto prawo o niedozwalaniu na przyszły czas tworzenia majoratów, 203 głosami przeciw 41.

— Izba Parów 9go rozstrzygnęła o przeznaczeniu 11 uczestników rozruchów Lyonskich. Trzech uwolniono, 8miu zaś, w tej liczbie i P. Genais, wydawca gazety Lyonskiej, pod sąd oddani. 10go oddano pod sąd jeszcze 10 osób, a uwolniono 5.

— W dwóch przeszłych nocach, w różnych częściach miasta Paryża, aresztowano 326 ludzi, podejranych o kradzież. Nadzwyczaj teraz wzrasta się w Paryżu złodzieństwo. Mówią, że terazniejszy naczelnik oddziału Policji bezpieczeństwa stolicy, będzie oddalony, a na miejsce jego weydzie znowu znajomy *Vidocq*; a tym czasem z liczby aresztowanych 200 uwolniono, dla niedostatku przeciwko nim przekonania.

— W gazetach francuzkich piszą o rozbiści *Zumala-Carreguy* przez woyska Królowey. Nie wiemy, czy można temu wierzyć. (P. P.)

— Wczora Xiążę *Talleyrand* obiadował u Pośta Pruskiego.

— W *Journal de Paris* wydrukowano: „Prassy drukarskie nadzwyczajnie zajęte były przyczynami, dla których Xiążę *Talleyrand* żądał uwolnienia; przyczem nie obeszło się bez przymówek najstarszemu i naydostawiającemu z naszych dyplomatyków. Posługi jego dla Rządu od roku 1830 musiały go narazić na różne uszczypliwości stronnictw — nie unikniona nagroda wszystkim osob publicznym, które okazały przywiązanie do Monarchii Lipcowey i jej służby — ale publiczność bardzo dobrze poymuje te zaczepki, do których i my przywiązujemy tyle ważności, co i te osoby, do których one są stosowane.“

Dnia 13.

Monitor doniósł wczora w urzędowej swej części, że onegdaj o godzinie 1 z południa, Królewsko-angielski Ambassador, Hrabia *Granville*, złożył Najjaśniejszemu Królowstwu Ichmościom pismo odwolujące go! Lord opuści Paryż dziś lub jutro i powróci do Londynu. Lord *Cowley* przybędzie tu po ukończeniu wyborów angielskich, a zatem dopiero około 22 lub 24 b. m. Lord *Granville* po audyencyi u Króla miał jeszcze długie mieć narady z Xięciem *Orléans*.

— Xiążę *Orléans* odwiedził już kilka razy Marszałka *Gérarda*, który, jak wiadomo, choruje. Marszałek cierpi mocne napady podagry; wszelako ma się teraz trochę lepiej, i jest nadzieja, iż za dni kilka będzie mógł znowu wychodzić.

— Poseł pełnomocny Bawarski przy Dworze tutejszym Baron *Cette*, wyjeżdża w tejże dostojności do Londynu, gdzie ją i dawniej sprawował. — Hrabia *Jenisson-Valvord*, зайmie Poselstwo w Paryżu na miejsce zmarłego Barona *Pfefela*.

— Dzisiaj na giełdzie rozeszła się pogłoska, że tutejszy Poseł w Washingtonie P. *Serurier*, odwołany ze swego urzędowania, i że Posłowi Stanów Północno-Amerykańskich oświadczone, ażeby odebrał swe pasporta. W tej chwili zachodzą bardzo czynne znoszenia się między P. *Thiersem* i różnemi Członkami Korpusu Dyplomatycznego.

— Siódmy wybierzcy okrąg w Paryżu wczora ukończył swe nowe wybory. P. *Moreau*, Kandydat Ministerjalny, wybrany na Deputowanego 456 kreskami z liczby 871. Drugi Kandydat, Jenerał *Bertrand*, miał tylko 409 galek.

— Kurjer Lyonski uwiadamia pod dniem 9 t. m., że przeszłego wtorku kupa ludzi, z liczby których większa część, jak mówią, należała dawniej do Towarzystwa praw Człowieka, wyspiewując buntownicze piosnki, przechodziła pobrzeżem Retz; ale rozpedzeni

набережной; но не были разсыяны ни Полицією, ни другою какою либо вооруженною силою.

— Лордъ *Бруггамъ* 7-го Января прибылъ въ Марсель.

— *Messenger*, по письму изъ Байонны отъ 9-го числа уведомляетъ о распространившемся тамъ слухѣ, что войско Королевы, въ окрестностяхъ *Атауна*, имѣло весьма выгодное сраженіе, въ которомъ *Сумалакарреви* раненъ въ руку. Въ томъ же письмѣ изъ Мадрита отъ 3-го числа, сообщено, что *Донъ-Карлосъ*, намѣренъ будто бы оставить театръ войны.

— Напротивъ, по слухамъ сегодняшнимъ на биржѣ, обѣ воюющія стороны въ Испанскихъ провинціяхъ, не переставали до 8-го числа сего мѣсяца сражаться, хотя безъ всякой существенной выгоды, для обоихъ партій, такъ, что и та и другая приписывала себѣ побѣду.

14-го Января.

Г. *Ливингстонъ* сдѣлалъ сегодня визиты почти всѣмъ Членамъ Дипломатическаго Корпуса.

— *Gazette de France* сообщаетъ нынѣ донесеніе *Сумалакарреви* Военному Министру о сраженіи, бывшемъ 2-го и 3-го Января, о которомъ были различные толки. Изъ оного видно, что въ первый день битва не была рѣшена. Христиносы увлекли съ собою болѣе 300 раненыхъ, а мертвыхъ оставили на бранномъ полѣ. 3-го Января *Сумалакарреви* возобновилъ сраженіе и остался побѣдителемъ. Въ заключеніи бюлетеня сказано: „Колоны *Караталы*, *Эспартеро*, *Квинтана*, *Аурегви* и *Ириарта*, которые безъ сомнѣнія льстились надеждою, однимъ ударомъ истребить храбрые баталіоны Наварскіе, были преслѣдуемы до *Бергары*, гдѣ непріятель заперся. Множество оружія, выюки и другія вещи достались намъ; поле покрыто было непріятельскими трупами, и сегодня (4-го), можно еще много отыскать оныхъ. Сраженіе этого дня въ особенности важно для 3-хъ Бискайскихъ провинцій, ибо всѣ непріятельскія военныя силы, какія тамъ находились, уничтожены.

— Въ письмѣ изъ *Олриунъ* отъ 7-го числа сказано: „Корпусъ Христиносовъ поставленъ былъ двумя баталіонами Карлистовъ, между двухъ огней и весьма пострадалъ. Увѣряютъ также, будто бы *Каратала* и *Аурегви* послѣ сраженія, съ большимъ числомъ раненыхъ, между коими много было Офицеровъ, отступили въ *Виллафранка*. Кажется, что *Эспартеро* опоздалъ придти въ сраженіе, и по сему ретировался къ *Суммарраге*, гдѣ онъ 3-го числа, будучи атакованъ Карлистами, принужденъ былъ ночью поспѣшно отступить къ *Бергарѣ*. Наконецъ говорить, что и въ самомъ отступленіи своемъ онъ былъ жестоко преслѣдуемъ, и что многіе изъ его солдатъ, бросили оружіе и снаряды, дабы удобнѣе бѣжать. Достоверно, что Карлисты 6-го числа праздновали побѣду, одержанную ими надъ войсками Королевы. Утверждаютъ, что *Эспартеро* просилъ увольненія, но Правительству на сѣе не согласилось. Послѣ сего сей Генераль письменно обратился къ Г. *Мишѣ*, и настоятельно просилъ объ отставкѣ.“

— Въ *Sentinelle des Pyrenées* уведомляютъ отъ 9-го числа, что Г. *Мина* снова заболѣлъ, и лежитъ въ постель.

— Слухъ носится, что Гг. *Полиньякъ* и *Пейроннетъ*, перевезены будутъ изъ Гамма въ Буржъ.

15-го Января.

Третьяго дня былъ у Короля Министерскій Совѣтъ, продолжавшійся три часа. — Вчера по полудни имѣли у Короля частныя аудіенціи: Португальскій Посланникъ, Кавалеръ *Лима*, и Греческій Посолъ, Князь *Караджа*. Первый вручилъ Королю извѣстительную бумагу отъ своего Правительства, относительно произшедшаго, посредствомъ полномочія, бракосочетанія Королевы *Донны Маріи* Португальской съ Герцогомъ *Лейхтенбергскимъ*. Второй вручилъ письмо Греческаго Короля *Оттона*, въ которомъ онъ благодаритъ Его Величество за присланный ему орденъ Почетнаго Легіона.

— На нынѣшній день была созвана Палата Депутатовъ, для принятія проекта закона относительно Сѣверо-Американской долговой претензіи. Собраніе было многочисленно, и всѣ Министры при семъ присутствовали. (А. Р. С. З.)

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 3-го Января.

Когда Королева, вчерашній день, выѣхала въ собраніе Кортесовъ, по всему городу ходили патрули, и конвой Ея Величества былъ многочисленъ; сѣе произвело весьма дурное впечатлѣніе, такъ, что *Viva!* провозгласили весьма немногіе. Поводомъ къ сему будто бы былъ выстрѣлъ на канунъ Новаго Года, противъ Нессессидатскаго Дворца. (А. Р. С. З.)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печатающъ дозволяется. Генваря 25 дня 1835 года. Цензоръ Л. Боровскій.

не были ни черезъ Полицію, ни иную сію зброю.

— Lord *Brougham* прибылъ дня 7 до Марсыліи.

— *Messenger* donosi podług listu z Bayonny, pisanego dnia 9 b. m., iż tam rozeszła się pogłoska o bitwie, nader pomysłney dla woyska Królowey. Bitwa ta miała zayść w okolicy *Ataun* i, jak słychać, został *Zumala-Carreguy* raniony w ramię. W teyże gazecie z Madrytu pod dniem 3 donoszą, iż jakoby *Don Carlos* zamysła opuścić teatr wojny.

— Przeciwnie, podług pogłosek dzisiejszych na giełdzie, obie strony wojnę wiodące w prowincyach Hiszpańskich, nie przestawały do dnia 8 t. m. walczyć, chociaż baz żadney istotney korzyści dla obu tak, że jedna i druga sobie przypisuje zwycięztwo.

Dnia 14.

P. *Livingston* oddał już wizyty wszystkim prawie Członkom Korpusu Dyplomatycznego.

— *Gazette de France* zawiera rapport Jenerała *Zumala-Carreguy* do Ministra wojny, tyczący się potyczek z dnia 2 i 3 Stycznia. Okazuje się z nich, że dnia pierwszego walka nie była rozstrzygniętą. Woysko Królowey uprowadziło z sobą blisko 300 rannych, i zostawiło wielu zabitych na pobojowisku. Dnia 3 b. m. ponowił *Zumala-Carreguy* walkę i miał odnieść zwycięztwo. Na końcu Biuletynu powiedziano: „Kolumny *Caratallo*, *Espartero*, *Quintana*, *Jauregui* i *Iriarta*, którzy bez wątpienia cieszyli się nadzieją, za jednem uderzeniem zniszczyć waleczne bataliony Nawarczyków, były ściągane do *Bergary*, gdzie nieprzyjaciel zamknął się. Mnóstwo oręża, jukow i różnych rzeczy nam się dostało; pole pokryte było trupami nieprzyjaciół, i dzisiaj (4) można wiele jeszcze ich znaleźć. Bitwa dnia tego, szczególniej jest ważną dla trzech prowincy Biskajskich, gdyż cała nieprzyjacielska siła zbroyna zdaje się być zniszconą.

— List z *Oyarzun* pod dniem 7 b. m. wyraża: „Dwa bataliony Karolistów wzięty oddział woyska Królowey we dwa ognie, i zadał mu niemłą klęskę. Zapewniają oraz, iż *Caratallo* i *Jauregui*, po stoczoney bitwie, cofnęli się do *Villafranca*, ze znaczną liczbą rannych, między któremi jest wielu oficerów. Zdaje się, iż *Espartero* za późno przybył, aby miał udział w bitwie, i że musiał cofnąć się ku *Zumarraga*, zkąd dnia 5 b. m., atakowany przez Karolistów, został zniewolony udadź się śpiesznie w nocy do *Bergara*. Mówią nakoniec, iż w odwrócie był mocno ściągany, i że wielu żołnierzy jego rzuciło broń i tornistry, aby mogli prędzej uciekać. To pewna, że Karoliści obchodzili dnia 6 b. m. w *Oyarzun* zwycięztwo, odniesione nad woyskiem Królowey. Utrzymują, że *Espartero* prosił Królowey o dymissyę, i gdy ta mu odmówioną została, pisał w tey mierze do Jenerała *Miny*, i usilnie prosił o abszyt.“

— W *Sentinelle de Pirenées* pod dniem 9 donoszą, że Jenerał *Mina* znowu zachorował i łóżkiem się bawi.

— Biega pogłoska, że PP. *Polignac* i *Peyronnet* przewiezieni będą z zamku *Hamm* do *Bourges*.

Dnia 15.

Zawczora była u Króla Rada Ministrów, trwająca 3 godziny. Wczora po południu mieli u Króla prywatne posłuchanie: Poseł portugalski, Kawaler *Lima*, i Grecki Poseł Xiążę *Karadża*. Pierwszy złożył Królowi list uwiadamiający od Rządu swego o zaślubieniu przez pełnomocnictwo zaślubieniu Królowey *Donny Maryi* Portugalskiej z Xiążęciem *Leuchtenbergskim*. Drugi złożył list Króla Greckiego *Otona*, w którym ten Monarcha dziękuje Jego Królewskiej Mości za przysłany mu order Legii Honorowej.

— Na dzień dzisiejszy zwołana była Izba Deputowanych, dla przyjęcia projektu do prawa, względem pretensyi długu Północno-Amerykańskiego. Zgromadzenie było bardzo liczne; wszyscy też Ministrowie byli obecni. (А. Р. С. З.)

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 3 Stycznia.

Gdy Królowa wczora jechała na zgromadzenie Korteżów, po całym mieście chodziły patrole, a konwoy Królowey był liczny; co sprawiło tak nie miłe wrażenie, że *Viva!* bardzo niewiele wykrzykiwało. Powodem do tego bydl miał wystrzał, w wigilię Nowego Roku, naprzeciw pałacu *Necessidados*.

(А. Р. С. З.)